

den i Almindelighed foreskrevne, kan denne høiere Straf dog ikke idømmes Gjerningsmanden, medmindre han for den tidligere Forbrydelse i den danske Stat er kendt skyldig, forinden han igjen forbrød sig, og hiin Forbrydelse derhos er foretaget, efterat han har opnaaet sit 18de Aar.

Naar der, efterat den tidligere Straf er udstaaet, er forløbet en Tid af 10. Aar, førend den nye Handling er begaaet, komme istedetfor Bestemmelserne om Gjentagelse de almindelige Regler om Straffens Udmaalning i § 57 til Anvendelse.

Syvende Kapitel.

Om Sammenstød af Forbrydelse og Straffens Forandring i visse Tilfælde.

§ 62.

Findes Noget under samme Sag skyldig i flere Forbrydelse, bliver Straffen for disse at fastsætte under Et, saaledes at de alle medvirke til at bestemme dens Størrelse; dog bortfalder Spørgsmaalet om yderligere Straf for de øvrige Forbrydelse, naar den største af de begaaede Forbrydelse medfører Livsstraf eller Strafarbejde for Livstid.

Derfom Forbrydelse alle staae under den samme Straffebestemmelse, kan dennes høieste Grad ikke overstrides; staae de under forskellige Straffebestemmelser, bør Straffen ligeledes ordentligvis holde sig indenfor Grændserne af den Bestemmelse, som hjemler den største Straf, men denne kan dog, naar der ved flere Handlinger er begaaet Forbrydelse af forskjelligt Slags, efter Omstændighederne forhøies med indtil det Halve.

Undtagelsesvis skulle Domstolene, naar den Skyldige paa samme Tid skal dømmes for en større og for en forholdsmæssig kun ubetydelig Forbrydelse, være bemyndigede til at anvende endog den ringeste Grad af den for hiin

foreskrevne Straf, naar denne efter Omstændighederne i det Hele maa anses tilstrækkelig.

§ 63.

Naar en Forhøielse af den for den paagældende Forbrydelse lovbestemte Straf i Medfør af forrige § ikke vilde kunne finde Sted uden Overtrædelse af de for de enkelte Straffearter fastsatte Begrænsninger, bliver Straffen i det Hele at forandre til en Straf af den nærmest paafølgende strengere Art efter det i Kap. 2 bestemte Forhold.

Den i Kap. 2 § 11 fastsatte Grændse for tidsbestemt Tugthusarbejde skal dog ikke være til Hinder for i det her omhandlede Tilfælde at idømme saadant Straffearbejde for en Tid af indtil 24. Aar, ligesom ogsaa Grændsen for simpelt Fængsel kan forhøies til 3. Aar.

§ 64.

Oplyses det, efterat Noget er dømt for en eller flere Forbrydelse, at han da tillige havde begaaet andre Forbrydelse, bliver der under en ny Sag at idømme ham en Tillægsstraf svarende til den Straffeforhøielse, som de saaledes senere ophyste Forbrydelse vilde have medført, hvis de vare bleve inddragne under den ældre Sag. Forsaavidt den Skyldige paa den Tid, Dommen falder i den nye Sag, endnu ikke har udstaaet den ham tidligere idømte Straf, og denne bestod i Strafarbejde, kan saadant idømmes ham som Tillægsstraf i kortere Tid end den i Kap. 2 § 11 i Almindelighed for de forskjellige Arter Strafarbejde foreskrevne korteste Tid.

§ 65.

Med Hensyn til de af Straffanger i Straffeanstalterne begaaede Forbrydelse blive Lovene om Straffeanstalterne at anvende, ligesom ogsaa de i bemeldte Love givne Straffebestemmelser komme til Anvendelse, naar den, som er dømt til Tugthusarbejde paa Livstid og ikke er be-